

Om Sverige ginge i krig

113257

Funderingar av herre
i engelskt söndagsblad.

LONDON, söndag. (AB)

Den häftiga diskussionen i svenska pressen om Tyskland och de norska flyktingarna i Finnmarken har plötsligt väckt stor uppmärksamhet här.

I söndagens Sunday Dispatch finns t. ex. en stor artikel av tidningens militäre medarbetare, Paul Renker — vilken signatur dock inte torde dölja en 100-procentig engelsman — som går ut på att Sverige bör gripa till vapen nu, ty om det nu frångår sin roll som neutral åskådare, skulle kriget kunna förkortas med avsevärd tid.

I artikeln förekommer vidare en smickrande jämförelse mellan svenska och tyska regementen. Både i fråga om materiel och moral är de svenska överlägsna, hävdar författaren. Tirpitz' sänkning har förenklat det strategiska problemet i Östersjön, och även om vårt flyg inte imponerar på mr Renker, framhåller han att allierad hjälp kan nå Sverige på 24 timmar.

Artikelförfattaren förespeglar Sverige följande roll i den kommande strategiska utvecklingen:

Tyskarnas läge i norra och södra Norge skulle göras ohållbart, Skagerack och Kattegatt öppnas för de allierades fartyg samt flygbaser upprättas för allierade attacker mot östra och mellersta Tyskland.

Svenskarna skulle vidare kunna åstadkomma det nödvändiga skyddet för en rysk amfibieoperation mot pomeranska kusten, vilken skulle öppna den snabbaste vägen till Berlin.

Författaren anser vidare att det endast är synnerligen vägande sakskäl, som tidigare avhållit tyska generalstaben från att angripa Sverige, däribland dess förstklassiga armé och svenska folkets klara beslut att försvara sitt land. Det var dylika faktorer, säger han, som hejdade tyskarna — och inte Görings första fru. — Swenne.